

200706915/1.

Datum uitspraak: 1 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/34672 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 26 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

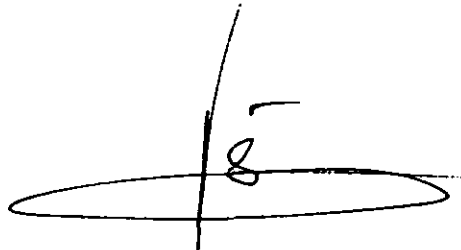
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007

480.

Verzonden: 1 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A Maatregel van bewaringV-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : JJ Eizenga

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Nigeria
Nationaliteit : Burger van Nigeria

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevondurd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
(X) veroordeeld is terzake misdrijf
() ongewensd verklaard is
() niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
(X) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/makke van een vals/vervals document
() zich bedient van een of meerdere aliasen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
(X) eerder niet rechmatig in Nederland verbleven heeft
() niet geschikt voor voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
(X) overige reden(en): de vreemdeling staat gesignaleerd in het OPS-registrar als OVR.
() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

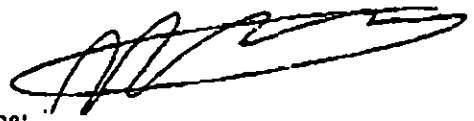
Plaats: Breda

Datum: 4-9-2007

Tijd: 17:19 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van Justitie,

M. Abels,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

13. Sep. 2007 14:12

pv den bosch

Nr. 4904 P. 14/26

VAN: KMAR BRIGADE BRABANT ZUID

FAX NR : 0402352376
0402352376

05 Sep. 2007 11:41 P18/22

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhaga, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

de Rechtspraak

Rechtbank Zutphen

INGEKOMEN 27 SEP. 2007

AANTEKENEN

Advocatenkantoor Schouers
tav de heer mr. J.J. Eizenga
Postbus 25
4840 AA Prinsenbeek

Sector Bestuursrecht

bezoekadres
Martijnsingel 2
7201 DT Zutphen

correspondentieadres
postbus 362, 7200 AJ
Zutphen

t 0575 533-500
f 0575 54 33 01
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum 26 september 2007
onderdeel SBR, afd. Vreemdelingenrecht/ Bewaring
contactpersoon mevr I. van Wijhe
doorkiesnummer 0575 593 771
ons kenmerk procedurenummer AWB 07/34672 JB

uw kenmerk /Staat
bijlage(n)
faxnummer afdeling 0575 59 91 76
onderwerp de procedure van

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijst ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/34672 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Nigeriaanse nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. J.J. Eizenga, advocaat te Prinsenbeek,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: M. Dalhuisen, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld.

Eiser heeft daartegen bij brief van 5 september 2007 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Bij brief van 17 september 2007 heeft verweerder de rechtbank bericht dat de bewaring van eiser is opgeheven.

Het beroep is behandeld ter zitting van 19 september 2007. Eiser is daarbij niet verschenen, wel is zijn gemachtigde verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De rechtbank stelt vast dat de bewaring inmiddels is opgeheven. Eisers gemachtigde heeft onder handhaving van het beroep verzocht om toekenning van schadevergoeding.

2.2 Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan de rechtbank, indien zij opheffing van de maatregel beveelt, dan wel de bewaring reeds

Reg.nr.: Awb 07/34672 VRONTN

2

voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een schadevergoeding ten laste van de Staat toekennen. Daartoe dient allereerst de vraag te worden beantwoord of de bewaring (op enig moment) onrechtmatig is geweest.

2.3 Naar het oordeel van de rechtbank kan het besluit tot oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring wegens het vermoeden van onttrekking aan uitzetting toetsing in rechte doorstaan. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser - zoals ook in het besluit is aangegeven - veroordeeld is terzake een misdrijf, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, geen vaste woon-/verblijfsplaats heeft, eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft en eiser in het OPS-register als OVR staat gemeld.

2.4 Met betrekking tot eisers standpunt dat verweerder had kunnen volstaan met een lichter middel dan de aan hem opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring, nu hij heeft aangegeven te willen terugkeren naar Spanje en tevens over een document en geld beschikt, overweegt de rechtbank het volgende.

2.5 Ingevolge artikel 59, derde lid, van de Vw 2000 blijft de bewaring van een vreemdeling achterwege indien en wordt beëindigd zodra hij te kennen geeft Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat.

Ingevolge paragraaf A5/5.3.3.4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000, is het, voor zover thans van belang, voor de toepassing van de bewaring op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 niet nodig dat er aanwijzingen zijn dat de vreemdeling zich aan uitzetting zal onttrekken. Wel dient er nog immer een afweging te worden gemaakt tussen het belang van de openbare orde, gediend met het voorkomen dat de vreemdeling zich aan uitzetting zal kunnen onttrekken en het belang van de vreemdeling om niet van zijn vrijheid te worden beroofd. Ten aanzien van deze belangenafweging is sprake van een 'weerlegbaar rechtsvermoeden'. Dit betekent dat een vreemdeling in bewaring wordt gesteld, tenzij hij aantoonst, dat hij (cumulatief):

- beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding;
- voldoende middelen heeft om zijn terugreis te financieren;
- aannemelijk maakt dat hij uit eigen beweging terug zal keren naar zijn land van herkomst dan wel een ander land waar zijn toelating is gewaarborgd.

Nu niet is gebleken dat eiser aan de hiervoor genoemde cumulatieve voorwaarden voldoet en daarmee niet is gebleken dat voor eiser ook de gelegenheid bestaat Nederland te verlaten, bestaat naar het oordeel van de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de maatregel in strijd moet worden geacht met het bepaalde in artikel 59, derde lid, van de Vw 2000.

2.6 Eisers stelling dat zijn staandehouding door de Nederlandse autoriteiten onrechtmatig was, nu hij op grond van Richtlijn 2004/38/EG (hierna: de Richtlijn) van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PbEG 30 april 2004, L158), gerechtigd was zich naar Nederland te begeven volgt de rechtbank niet.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Richtlijn is deze van toepassing ten aanzien van iedere

Regnr.: Awb 07/34672 VRONTN

3

burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden, als gedefinieerd in artikel 2, tweede lid, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn, voor zover thans van belang, heeft de burger van de Unie die voorzien is van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, alsmede familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die voorzien zijn van een geldig paspoort, het recht het grondgebied van een lidstaat te verlaten om zich naar een andere lidstaat te begeven.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, van de Richtlijn, voor zover thans van belang, laten de lidstaten de burger van de Unie die voorzien is van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, alsmede familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die voorzien zijn van een geldig paspoort, hun grondgebied binnenkomen.

Ingevolge het vierde lid stelt de betrokken lidstaat, wanneer de burger van de Unie of het familielid dat niet de nationaliteit van een lidstaat bezit, niet over de vereiste reisdocumenten of, in voorkomend geval, de nodige visa beschikt, deze persoon alvorens tot uitzetting over te gaan binnen redelijke grenzen in de gelegenheid de vereiste documenten te verkrijgen dan wel zich deze binnen een redelijke termijn te laten bezorgen, dan wel op andere wijze te laten vaststellen of te bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet.

Uit de nota van toelichting (Sib. 2006, 215, pp. 30-34) blijkt dat met de artikelen 8.7 tot en met 8.9 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), voor zover thans van belang, is beoogd uitvoering te geven aan de artikelen 3 en 5 van de Richtlijn.

Voor zover eiser in Spanje op grond van de Richtlijn een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie heeft, brengt dat niet met zich dat hij reeds daarom een recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van Nederland heeft. Eiser beschikte bij zijn staandehouding niet over een geldig paspoort. Bovendien is zijn Spaanse echtgenote in Spanje achtergebleven, zodat geen sprake is van een situatie waarin eiser werd begeleid door of zich voegde bij een familielid, als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Richtlijn. Aldus kon eiser aan artikel 8.8, eerste lid, van het Vb 2000 niet het recht ontleenen om Nederland in te reizen en mocht verweerder het gunnen van een termijn, als bedoeld in het vierde lid van dat artikel, achterwege laten. De rechtbank verwijst in dit verband voorts naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 november 2006 (zaak nummer 200607678/1, JV 2007/15).

Voor zover eiser in dit verband bedoeld heeft te verwijzen naar een uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 9 januari 2007 (Jia, zaak nr. C-1/05, JV 2007/31), leidt deze verwijzing naar het oordeel van de rechtbank evenmin tot een ander oordeel, nu laatstgenoemde uitspraak ziet op een andere situatie dan de onderhavige.

2.7 Met betrekking tot eisers stelling dat artikel 13 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: de Schengengrenscodex) is geschonden, nu toegangsweging alleen kan in een met reden omklede beslissing, faalt deze grief. Naar het oordeel van de rechtbank ziet het door eiser ingeroepen artikel 13 van de Schengengrenscodex op de voorwaarden met betrekking tot het overschrijden van de buitengrenzen, hetgeen in de onderhavige zaak niet aan de orde is. Ter bevestiging van dit

Reg.nr.: Awb 07/34672 VRONTN

4

oordeel verwijst de rechtbank tevens naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van state van 12 juli 2007 (zaak nummer 200703946/1, LJN: BB1412).

2.8 De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten.

2.9 Eiser is inmiddels uitgezet naar Spanje.

Naar het oordeel van de rechtbank kan onder voornoemde omstandigheden niet worden gezegd dat (reëel) zicht op uitzetting van eiser heeft ontbroken en dat daaraan door verweerder niet met voldoende voortvarendheid is gewerkt.

2.10 In hetgeen overigens is aangevoerd, vindt de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd was, dan wel op enig moment onrechtmatig is geworden. Voor toekenning van schadevergoeding bestaat dan ook geen grond.

2.11 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

2.12 De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr.: Awb 07/34672 VRONTN

5

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. E.G. de Jong en in het openbaar uitgesproken op 26 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. R.M. Teekens als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

26 SEP. 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

SCHOVERS*Advocaten*

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5924	B 28 SEP 2007
ZAAKNR. 200706915	
AAN: 1V3J	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE
 per fax (070-3651380) en gewone post

Mr. W.F. Schovers*
 Mr. J.-J. Eizenga**
 Mw. mr. E.M.G. van Nuenen
 Mw. mr. A. Kurt-Göçoglu
 Mw. mr. M. Verger
 Mr. J. Elissen

Office Manager:
 Mw. S. Kranen

Secretariaat:
 Mw. J.M.A. Timp
 Mw. M.C.A. Machiels
 Mw. C.L.M. Iesmans
 Mw. A.C.J. de Zwart

* *Specialist Bouwrecht*
 ** *Specialist vreemdelingenrecht*

Inzake: 20070680 HE / / IND PV Den Haag

Uw referentie:

donderdag 27 september 2007

Edelachtbare vrouwe, heer,

De heer geboren op met de Nigeriaanse nationaliteit, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres, Markt 38 te Prinsenbeek, Postbus 25, 4840 AA Prinsenbeek, waarvan ondergetekende verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zitting houdende te Zutphen (verder: de rechtbank) (PRODUCTIE 1), gedateerd de 26^e september 2007 (AWBnummer 07/34672).

Dat het appelschrift berust op de navolgende grieven:

GRIEF 1

Ten onrechte volgt de rechtbank niet het pleidooi inhoudende dat de staandehouding en bewaring onrechtmatig is vanwege de aangehaalde bepalingen van de EU-richtlijn 2004/38/EG. Daarbij gaat de rechtbank er geheel ten onrechte vanuit, dat appellant geen geldig paspoort had. Artikel 2 lid 2 van de Richtlijn betekent niet, dat familieleden die in het bezit zijn van een verblijfsdocument van een EU-lidstaat en een geldig paspoort, niet van hun circulatierecht (zie art. 21 SUO) gebruik zouden kunnen maken.

Toelichting:

SCHOVERS

A d v o c a t e n

Uit het bewaringsdossier kan ik absoluut niet opmaken, dat appellant geen geldig paspoort bij zich had bij de in bewaringstelling. Zie bijvoorbeeld de verklaringen in model M110-B: *"Ik ben in het bezit van een geldig Nigeriaanse paspoort. Ik woon in Spanje en heb een Spaanse verblijfsvergunning."* Hier maakt de rechtbank een misslag, waardoor de zaak op een verkeerde manier door de rechtbank beoordeeld is.

Ik wil voor wat betreft de toepasselijke verklaringen in de EU-richtlijn 2004/38/EG verwijzen naar de gronden die ik in het beroepschrift van 5 september 2007 (het zogenaamde CIV-formulier) naar voren gebracht; ik deed dit om de rechtbank en de gemachtigde van Immigratiedienst zich alvast tijdig te kunnen laten voorbereiden op deze in mijn ogen niet alledaagse zaak. Verzocht wordt hetgeen ik aldaar geschreven heb alhier als herhaald en ingelast te beschouwen. Naar mijn mening voldoet appellant aan de definitie van een familielid in artikel 2 lid 2 van de Richtlijn. Overeenkomstig artikel 4 en 5 van Richtlijn kon hij naar Nederland gaan. Hij was immers in het bezit van een geldig verblijfsdocument afgegeven door Spanje, alsmede een geldig paspoort. In artikel 5 kan ik niet lezen dat de familieleden slechts samen met hun echtgenoten naar een andere lidstaat zouden kunnen reizen. Mijns inziens zou hier het vrije verkeer ernstig door belemmerd worden. Ik teken hierbij tevens aan, dat appellant werk heeft in Spanje. Tevens wordt gewezen op artikel 21 SUO die het zogenaamde circulatierecht toekent. Dit artikel zou anders door praktijken als de onderhavige, waarbij een familielid met geldige documenten in bewaring wordt gesteld, van onwaarde zijn.

GRIEF 2

Artikel 8.7. en 8.8. Vb zijn in strijd met artikel 5 van de EU-richtlijn 2004/38/EG en artikel 21 SUO, voorzover zij de eis stellen dat er gedurende een periode van drie maanden niet vrij en onafhankelijk of de echtgenote meegaat, door het familielid dat een geldig paspoort en een geldig verblijfsdocument heeft, naar een andere lidstaat gereisd kan worden. Artikel 8.8 lid 4 Vb is niet aan de orde, aangezien appellant de vereiste documenten bij zich had om de grens te passeren.

Toelichting:

Het mag duidelijk zijn, dat de bepalingen van de Vreemdelingenbesluit niet toepasselijk zijn voorzover zij onverenigbaar zijn met de EU-richtlijn 2004/38/EG c.q. de SUO. Daar is naar mijn mening in het onderhavige geval sprake van. Nergens in het EU-recht kan ik lezen dat appellant slechts naar andere EU-landen zou mogen reizen als hij zijn echtgenote bij zich heeft c.q. zich bij die echtgenote in het andere land voegt. Dit lijkt mij ook een onaanvaardbare belemmering van het vrij verkeer binnen de Unie. Ik wil u voorts verwijzen naar de toelichting op grief 1.

SCHOVERS*Advocaten***GRIEF 3**

De vergelijking met de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 november 2006, JV 2007/15 gaat niet op, aangezien appellant wel in het bezit is van een door de EU lidstaat afgegeven verblijfsdocument.

Toelichting

Het bijzondere van de zaak waarover de Raad van State op 13 november 2006 uitspraak deed, was, dat die persoon - in tegenstelling tot appellant - nog geen verblijfsdocument in Spanje had. Bovendien zat er nog een bijzonder aspect aan, aangezien het een huwelijk van gelijk geslacht betrof en de vraag of dit onder artikel 2 lid 2 onder a van Richtlijn zou moeten vallen (voor alle duidelijkheid: Ik ben van mening dat hier geen enkel onderscheid in gemaakt mag worden!). Voorts was de zgn. Jia-uitspraak nog niet gedaan. Bovendien was er door de rechtshulpverlener in die zaak geen beroep gedaan op artikel 21 SUO.

GRIEF 4

Subsidiair: het is in strijd met de geest van de EU-richtlijn 2004/38/EG om een familielid in de zin van artikel 2 van de Richtlijn die een verblijfsdocument die door een andere lidstaat is afgegeven, gedurende een aantal dagen in bewaring te stellen. Meer subsidiair: de tekst van de Richtlijn en de toelichting zijn niet zodanig, dat meteen duidelijk is, of appellant in bewaring gesteld mocht worden. Dit betekent dat een prejudiciële vraag zou moeten voorgelegd aan het Hof van Justitie.

Toelichting

In het CIV- beroep ben ik ook ingegaan op de pre-ambule Van de Richtlijn. Het lijkt mij niet alleen in strijd met de tekst van de Richtlijn maar ook met de geest van Richtlijn om appellant in die situatie in bewaring te stellen. Overigens heb ik meteen met de KMAR voor de bewaring af-aangegeven, dat de bewaring niet kon vanwege het huwelijk met de Spaanse vrouw en vanwege de documenten die appellant had afgegeven, waaruit onder meer ook bleek dat hij om die reden een Spaans verblijfsdocument had gekregen. De pre-ambule ademt een sfeer van verregaande vrij verkeer uit, en daar past een bewaring bij een grensovergang naar een andere lidstaat in het geheel niet in.

GRIEF 5

Gezien de bescherming die appellant vanwege het EU-recht, de SUO en de EU-richtlijn 2004/38/EG geniet, dient hem voor de dagen dat hij in bewaring heeft gezeten, een schadevergoeding betaald worden.

SCHOEVERS*A d v o c a t e n***Toelichting**

Deze grief vloeit voort uit de hier voorgaande grieven, en moge haar onderbouwing in de grieven en de toelichting daarop vinden.

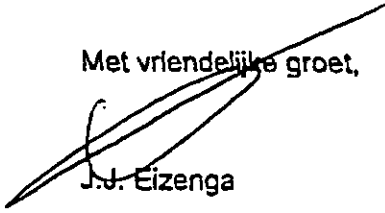
Conclusie

Gezien bovengenoemde grieven verzoekt appellant U de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen in de proceskosten.

In afwachting,

Met vriendelijke groet,

J.J. Eizenga